

alle andre områder: arbejdstid, arbejds løn, faglige rettigheder, og så mener man stadig væk ikke, at vedkommende skal have normal dagpengeret bagefter. Så siger man: Jamen det er jo lige meget, folk bliver forsørget alligevel. Nej, så bliver de jo sendt på efterløn. Er det ikke rigtigt? Det skal vi nok efterspore under udvalgsarbejdet. Så sætter man folk på efterløn, men det vil regeringen ellers være imod.

Det havde været meget klogere, at folk havde dagpengeret og så kunne arbejde ud fra den og så få det nye job, der kunne sørge for, at de i hvert fald ikke gik på efterløn før de var 65, og måske arbejdede til de var 67 år.

Det er stavnsbinding af mennesker. Det er en urimelig forskelsbehandling af mennesker, og det er i virkeligheden også imod de langsigtede arbejdsmarkedsinteresser, regeringen forfølger. Derfor vil vi tage videre fat i det her spørgsmål i udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Nedsættelse af kompensation for arbejdsgivernes bidrag). Af arbejdsministeren (Ove Hygum). (FremSAT 3/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Hækkerup (S):

Dette lovforslag er en del af den samlede finansiering af de mange forslag, der udgør finansloven for næste år.

Arbejdsgiverne bliver i dag kompenseret for deres andel af ATP-bidraget, og det er denne kompensation, der med dette forslag nedsættes med 257 kr. pr. ansat for arbejdsgiveren. Den samlede kompensation udgør i dag ca. 1,8 mia. kr. og nedsættes med dette lovforslag med 350 mio. kr.

I Socialdemokratiet mener vi, at det er muligt at have både et konkurrencedygtigt erhvervsliv og en solidarisk finansiering af udgifterne til velfærden. Det er det her forslag efter vores overbevisning udtryk for, og på den baggrund skal jeg selvfølgelig anbefale det til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Da der er tale om en nedsættelse af et kompensationsbeløb, må der være en eller anden historie bag det kompensationsbeløb. Hvad er historien bag kompensationsbeløbet? Hvad er det for en kompensation, arbejdsgiverne får? Hvor når er den opstået? Og hvorfor mener man lige pludselig, at forudsætningerne for den kompensation er ændret?

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Jeg vil gerne sige, at det jo bl.a. er en politisk vurdering, der kan være forskellig fra parti til parti. Det er vores vurdering, og det var dét, jeg forsøgte at anslå med min generelle bemærkning, at den udvikling, der har været i dansk erhvervsliv, og den fremgang, der har været i dansk erhvervsliv de seneste år, som selvfølgelig også har været i det danske samfund generelt, er grundlaget for, at når vi skal finansiere de udgifter, vi nu har valgt at have fælles, så bliver vi også nødt til at kigge på besparelser, og jeg skal ikke lægge skjul på, at det her er et besparelsesforslag. Men jeg gør det åbent og siger: Vi vurderer, og det er vores bedste vurdering, at der er råd til at tage nogle penge dér, og det er derfor, vi gør det.

Det kan man så være uenig i politisk. Det er sådan set fair nok. Men det er vores vurdering. Og det var det, jeg forsøgte at samle op i den generelle bemærkning om, at vi mener, at det er muligt både at have et konkurrencedygtigt erhvervsliv og en solidarisk finansiering af velfærden.